

[Ellemann-Jensen]

hvervslivet, bestemt ikke. Ligesom industriministeren ser vi også en fordel i, at man kan sprede ejendomsretten. Bekymringen ligger ene og alene i, om det sker på sådanne måder, at pensionsmidlerne samles sammen i store fonde, og at disse da køber sig bestemte indflydelse over virksomheder, hvorved hele beslutningsgrundlaget bliver forrykket i dansk erhvervsliv. Det er dér, bekymringen ligger, og jeg tror, vi forstår hinanden udmærket på det punkt. Vi synes altså, det er en udmærket ting at få pensionsmidler aktivt investeret; vi skal bare passe på, at vi ikke grundlæggende ændrer på værdier i det danske samfund.

Statsministeren var inde på den tankegang i forbindelse med denne finansieringsreform, at der blot var tale om, at man skulle have nogle pensionsmidler ført over. Statsministeren fremstillede det meget tilforladeligt og meget besnærende, idet statsministeren siger, at i den ene ende har vi nogle, der får urimeligt meget i rente på grund af, at udlandet, og det er først og fremmest ham Reagan, fører en højrentepolitik, i den anden ende har vi nogle, der sukker efter at få lån til en lave rente; det må vi da kunne ordne. Ja men sådan noget kan man sagtens ordne, hr. statsminister, det kan man lade det frie marked ordne. Skurken på dette frie marked herhjemme, skurken, som gør, at det ikke af sig selv falder på plads, er hverken Reagan eller andre uden for landets grænser, nej, skurken sad to pladser ved siden af statsministeren indtil for et øjeblik siden, det er finansministeren. Så længe han skal have solgt sine meget store milliardbeløb af statsobligationer på markedet, er det det, der holder renten oppe, og så kan vi ikke begynde at skyde skylden over på andre. Derfor er det en narresut, man stiller med, når man vil prøve at bilde folk ind, at man bare kan tage pengene fra en kasse og låne dem lidt billigere ud end ellers, så kommer tingene til at fungere meget, meget bedre. Man kan nu engang kun bruge de penge én gang.

Vi har noteret os, at finansministeren altså endnu ikke er færdig med sine konsekvensberegninger af den politik, regeringen har villet lægge frem. Vi synes, det er en mærkelig fremgangsmåde, at man først vil til at binde nogle forligspartier fast til en økonomisk politik, og så bagefter skal man se på, hvordan den egentlig virker. Det havde da

været nok så rimeligt, om man var kommet frem med sine konsekvensberegninger med det samme. Men det kan måske have sine årsager, for jeg hæftede mig ved, at da statsministeren skulle bedyre, at der så sandelig ikke kun var behagelige ting i den pakke, man havde lagt frem, så viste det sig, at den eneste ubehagelige ting, den eneste torn, som statsministeren kunne finde i rosenbusken, var nogle erhvervsfremmeforslag. Herefter tager jeg det for givet, at regeringen altså erkender, at der udelukkende er udgiftsfremkaldende forslag i hele den stribe, der er indeholdt i buketten, og at man absolut ikke har haft lyst til at fortælle os, hvor pengene skal komme fra, endsiige hvordan man skal opfylde den målsætning, der ligger i, at man skulle ned på en nulvækst i den offentlige sektor. Det ligner jo til forveksling et helt useriøst valgoplæg.

Jeg skal gentage, hvad jeg sagde under de korte bemærkninger, at når vi nu forhåbentlig ser nogle fornuftige forslag i finansudvalget, som kan klare de helt akutte problemer omkring tvangsauktioner i landbruget, så skal vi nok være med til at få fornuftige forslag ført igennem. Vi finder det blot ikke rimeligt, at regeringen har brugt anledningen til at beskyldte os andre for at skabe problemer. Det er regeringens eget smøleri med sagen omkring landbrugets krise, som har gjort, at mange landbrug nu pludselig står i en akut tvangssituation.

Jeg startede dagen med at fremsætte et dagsordensforslag, og der er unægtelig kommet et antal dagsordensforslag siden. Et af de dagsordensforslag, der er kommet siden, minder meget om det, som jeg fremsatte på forespørgernes vegne; det er det, som hr. Niels Helveg Petersen fremsatte på vegne af det radikale venstre og kristeligt folkeparti. Jeg synes, man skal erkende, at der er andre, der kan sige tingene endnu bedre, end man selv har kunnet, og for at sikre, at der er tilpas megen opbakning bag hr. Niels Helveg Petersens dagsordensforslag, og for at sikre, at der kan blive størst mulig klarhed om holdningen til de ting, vi skal tage stilling til, vil jeg gerne trække det dagsordensforslag tilbage, som jeg har fremsat tidligere. Jeg vil anbefale, at så mange andre som muligt – herunder vil i hvert fald begge de to forespørgende partier melde sig – stemmer for